

קיר מזרחי :

1 - שנת 1960; 2 - 1961; 3 - 1962; 4 - שנת 1963; 5 - יומנים בכחד יד; 6 - שנת 1964.

קיר דרומי :

1 - יומנים ומכתבים בכחד יד; 2 - עיונים ותיקי 1964.

3 - למטה - העתקי מכתבים; למעלה - עוות הדין, חגי אשד.

4 - 5 - ספרים; 7 - שיחות מדיניות; 8 - נסיעות בחו"ל 1960; שיחות עם ז'בו.

10.9.66

ביום א' 4.9.66 יצאנו משדה בוקר לחל-אביב. בערב הלכנו לראות את "הילד", משקלו

כבר למעלה מארבעה קילו. רואה היטב. מכיר כבר את רגליו. ברור שהוא ילד נורמלי.

למחרת, יום ב' 5.9.66 בארבע ישיבות המפלגה בבית הועד הפועל. פתחתי. דיברתי בקצרה

על הצורך בעצמאות כלכלית שלא תיחכן לדעתי בלי הקמת מרכז תעשייתי גדול בנגב הדרומי

ליצוא לארצות אסיה ואפריקה המזרחית, לנצול היתרון הגיאוגרפי שיש לנו - הקרבה היחסית

ליבשות אלו ו"תעלת סואץ" שלנו במיצרי אילת וים סוף. ב' הצעתי כנוס כל חלקי צבור הפועלים

ממקי ועד העובד הלאומי לליכוד כללי על יסוד עשרת העקרונות שקיבלה הועידה, וחופש תעמולה

והסברה של כל קבוצה בכח ובצל נח, ג' כנס של אנשי מפלגות ובלתי מפלגתיים לשנוי שיטת

הבחירות, ד' הצעת חוק - בשם רמי או רק בשמי, על פיסורי שד או ראש ממשלה שהוכח כי מטעה

העם או הכנסת בדברי כזב. אחר כך החל וויכוח על החכנית הכלכלית, דבר בר, והייתי מוכרח

ללכת לפני גמר הבירור, כי לערב נועד כנוס גדול בהיכל התרבות לשיחה על יהדות ישראל

וחתמוצח.

נוסף לשלושת המרצים - גולדמן, אלוף גורן (רב צבאי) ואני הקריא נסים (כנו של

הרב נסים) נאום לא קצר של שטרן שהיה צריך להיות "המנחה", אולם לרגל בריאותו לא יכל

לכוא. נאם גולדמן, אחריו הרב גורן (נאום לא טוב, קנאי, שם בית הכנסת לעיקר היהדות) -

והפסקה לרבע שעה, לבסוף אנכי, היה קהל עצום, כשלושת אלפים איש, והתפלאתי שכולם נשארו עד הסוף. דיברתי בכיוון החשובות שנחתתי בכתב לאהוד בן עזר.

ביום ד' 7.9.66 באו אצלי אלחנן ואביבה ואמרו לי כי ביום ו' הבא 30.9.66, יבוא אצלי לשדה בוקר הנשיא ורעיתו, ירצה הרצאה במדרשה, גם הוועדה היוזמת (8 אישים) יבואו. ביום א' 2.10.66 ייפתחו הלימודים במדרשה, אחר כך תבוא כל הוועדה הצבורית לשדה בוקר. ביום א' גם יחקיים בצריפי חוג החנך. אלחנן רוצה שבערב תחקיים עצרת גדולה במדרשה. ב-4 באוקטובר תחקיים עצרת בירושלים, ובעוד כמה ימים בתל-אביב. אחר כך בגליל העליון. הם מבקשים שלעצרת הגליל העליון אבוא גם אנכי. אלחנן פנה לאבן להוציא חוברת לנוער. ברכה חכם תחבר הקונטרס וארן יהיה העורך. מרים שסקליס כותבת חוברת לילדים. מרכז המורים יקיים כנס אחר. הערב נפגשת הוועדה בתל-אביב לתכנן נסיעתי לארה"ב (בוועדה תדי, פמי דה שליט, וויוויאן הרצוג, ארטור לוריה, בן עמי, יתיר שרון, אלנחן, משה ריבלין) אלחנן מבקש שלא אתחייב על ביקור באמריקה בלי הוועדה. בשבת יבוא אלחנן לשדה בוקר.

ביום ה' 8.9.66 יצאחי אה"צ לחדרה. בארבע וחצי פגישה עם כל חברי העיריה (ראש העיריה - איש גחל), אחר כך בחוץ שני כנוסים חנכיים. הרצו לוריה, אייבין ועוד. בכנס הראשון דיברתי על שיבת ציון בימי כורש, מוס, עליה ראשונה בימי זרובבל, ושניה בימי עזרא ונחמיה, ומשמעות החומה של נחמיה - ועצוב היהדות בימי עזרא ונחמיה, משמעות גירוש הנשים הזרות בחקומה ההיא.

בכנס שלאחר ההפסקה דיברתי על יהושע - ככורת הברית מחדש עם עם ישראל, זה שלדעתי לא ירד כלל מצרימה, ומשמעות "עם נבחר" - כאשר עם זה בחר הראשון באל אחד, כמדובר בפרק כד' של יהושע. מאוחר בלילה חזרתי לת"א.

ביום 9.9.66 בא אצלי אלחדיף - יהודי עשיר מקונגו, יליד רודוס, ידידו של מבוטה. אשתו צרפתייה. הזמנתי אותו לבוא אצלי לשדה בוקר (הבטיח ששוב יבקר כארץ בעוד 3 חדשים).

בבוקר היתה שיחה עם משה דיין, שמעון ויוסף אלמוגי - בעיקר על יחסים פנימיים,

הכנסת רוח טובה "בצמרת". משה היה בסדר, אלמוגי לא כל כך.

- בא לרגעים אחדים דיבון, שהיה שגרירנו בחבש וילך בעוד חודש למלא מקומו של

נחמיאס כשגריר בכרזיל.

בערב בא שוב משה ומסר לי רשמיו מוויטנאם.

- הבוקר נסעתי לכפר ויחקין - לכנס ההידברות. נאספו כמה מאות איש. דיברו רבים -

חברי מפאי וחברי רפי. חגי בנימיני מנהלל דבר הראשון והודיע שאין להשלים עם הפילוג.

דברים כנים דיבר רק מנחם דורמן - שלא דיבר כלל על הידברות, אלאעמידתו מחוץ לכל מפלגה.

מכוערת בדבריה - היתה סנטה - ולאחר ששמעתי אותה דרשתי זכות הדיבור. הסברתי מדוע עזבתי

את מפא"י ומהי סכנת משטר הרמיה והפחד. בסוף הוויכוח קיבלה סנטה שוב רשות הדיבור

והתרגזה על שמחאו כף לדברי, שאמרתי על ראש הממשלה שהוא מרמה ומשקר.

11.9.66, יום א'

בבוקר היה אצלי יהודי שויצרי *Plent* עם אשתו /ישראלית) להסריט ראיון אתי.

גזל סמני יוהר משתי שעות. שאל בצרפתית ובגרמנית ועניתי אנגלית.

(1) היות ויטלאו לי בקרוב 80 שנה ואני בארץ 60 שנה ועורכים לכבודי חגיגות ועודני

פעיל באילו הייתי צעיר הוא מעמיד לי שאלות: 1) יחסי גרמניה וישראל? ענית: תעלולי

המשטר הנאצי לא נשכח, אבל גרמניה של עכשיו שונה מזו של הנאצים, והעם הגרמני הכיר

באחריותו לשואה (רצח 6 מיליון יהודים) - ולכן פנינו לעחיד, אם כי לא נסמזהעבר.

(2) שכניכם מכריזים שעומדים להשמידכם. הם מהרבים והולכים הם גם מתקדמים. ההחשיב שבעוד

20 שנה תוכלו לעמוד נגדם - ענית: קשה להתנבא מה יהיה בעוד 20 שנה. אנו חיים בתקופה

של חליפות שלא היתה כמוה בהיסטוריה האנושית, אבל עם רוב האנושיות לא יושמד במשך 20

הזנים הכאות במלחמה אטומית יש לקוות שאירופה תתאחד, רוסיה תתקרב למערב, ואם כי אין